

holder som Princip de 2 Kontorer, med en særlig Vaterkontout og mener, at Forretningerne baade ere forffjellige og bør holdes ude fra hinanden. Det er Spørgsmaal, der som sagt ere blevne meget omhyggeligt overveiede og forhandlede her i Thinget. Naar nu det ærede Medlem mener, at det ikke vindes Noget ved Flertallets Forslag om kun at have eet Kontor uden det, at de Bedkommende befries for at gaa over Porten, turde jeg maaffe gjentagende i Korthed minde om, hvad der vindes. Der vindes efter Flertallets Forslag, ligeoverfor det, som tidligere laa for os, og som det ærede Mindretal i Udvalget og nu det ærede Medlem fastholder, dette, at man efter vort Forslag bliver fri ved at oprette et enkelt Dokument, Skibsbehandlingsskisten for det Offentliges Bedkommende, og for den enkelte Mand's Bedkommende Afregningsbogen, hvorimod man ellers i det ene Kontor maa fremskille Mandskabet, lade det underskrive et særskilt Dokument, og særegne Protokoller føres da der, og man saa atter i det andet Kontor maa fremskille Mandskabet, lade det underskrive igjen et andet særegt Dokument og atter indskrives i særegne Protokoller. Vi forklarede sidst, at en saadan Bidtløstighed er aldeles urimelig, selv for længere Reisers Bedkommende, endfise da for de kortere, som Copien jo ogsaa angaar. Saaledes som Flertallets Forslag er affattet, vil man i Reglen holde sig til Skibsbehandlingsskisten i den noget udførligere Skikkelse, som foreslaas her, og til Afregningsbogen, og, dersom vi saa ad Aare komme til en Forhandling om Mønstringsbestyrerens Forhold, som ingenlunde staar i en saadan nødvendig Forbindelse med dette, at vi skulde udsætte en høist gavnlig, af saare Mange med Vængsel imødeset Lov, for at sammenblande det med andre Overveielser, vi skulde foretage ad Aare — jeg siger, fordi vi komme til det adaare, kunne vi godt komme fra den Bestemmelse; at Skipperen skal levere 2 Bemandingsskister, og dertilmod lade det være nok, at han møder med 1, og at denne kan blive affreven paa vedkommende Kontor i dertil indrettede Protokoller. De offentlige Mynigheder have deres Protokol, Skipperen har sin foreviste Bemandingsskiste, Matrosen sin

Afregningsbog, og da er Sagen fuldstændig oplyst gjennem disse Dokumenter. Men vil man sammenligne denne Ordning med den, som de ærede Medlemmer, der ere Modstandere af denne Sag, førte Ordet for, vil man forhauses over den Forffjel, der er. Det ærede Medlem, der talte sidst, mente, at det var meget uheldigt, at denne Mønstringsbestyrer saaledes kom til at have med 2 Ministre at gjøre. Men det har han nu; han har med 2 Ministre at gjøre; han har for alle Skibe i indenrigst Fart og for alle mindre Skibe under 16. Kommerceaaster i indenrigst Fart alskurat de samme Forretninger, som Vaterkontouten nu har, han har altsaa endnu i en ikke ringe Grad med 2 Ministre at gjøre. Men saa er der dernæst den Omstændighed, at Mønstringsbestyrerne i Provindsferne ikke blot have med 2, men med 3 Ministre at gjøre. De ere Finantministerens, Justitsministerens og Indenrigsministerens Embedsmænd, og der har trods dette ikke lydt nogenensomhelst Klage, mig bekjendt, over, at det ikke meget godt kunde passe sammen. Og dersom den meget ærede Minister accepterer det — om han just ikke tiltræder det, saa dog ikke modsætter sig det — og saa efter yderligere Forhandling med Justitsministeren kunde foreslaa dette ophøiet til Lov, er jeg fuldstændig overtydet om, at den meget ærede Indenrigsminister og hans Kollega Justitsministeren gennem den Forhandling, der har fundet Sted, og som tidligere har været ført, skal kunne finde en saa heldig Ordning af dette Kontor, at ingen Interesse skal krænses derved. Der var iøvrigt forffjellige Ting, som det ærede Medlem omtalte, saaledes nævnte han, at det ikke var heldigt, at Afregning ikke finder Sted paa Mønstringskontoret. Jeg skal bemærke, at efter vort Mønstringsforslag under Nr. 5 vil det for længere Reisers Bedkommende blive Tilfældet, og for korte kan det blive Tilfældet, naar Skibsføreren og Mandskabet forlanger det; jeg sætter ikke stor Pris paa, at det sker, men det er en Smødefommen mod andre Anskuelser. Den Grund, det ærede Medlem anførte for Bestemmelsen om Bøder, har imidlertid efter min Opfattelse intetsteds